

กรรมใดใครก่อ...กรรมนั้นต้องตอบสนอง

เกวลี เตรียมแจ้งอรุณ

R9008

เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่โรงพยาบาลสมิติเวช ผลจากการเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ที่ก้านหน้าอกด้านซ้ายของสามี คุณหมออุดม หาริกสูตร ได้เรียกดิฉันและน้องชายสามีที่เป็นหมอ ไปปรึกษาว่า จากการคาดคะเนคาดว่าจะมีมะเร็งกระดูกอ่อนระยะร้ายแรง ซึ่งถ้าเป็นดังคาดหน้าจะมีชีวิตอยู่ได้ไม่เกิน ๖ เดือน และในเช้าวันจันทร์ จะผ่าชิ้นเนื้อพิสูจน์ว่าเป็นอย่างไร

ขณะนั้นดิฉันกำลังตั้งครมภ์ได้สี่เดือนครึ่ง ต้องฟูบทั้งยืน ทั้ง ๆ ที่ทำใจรับข่าวร้ายพอนัย ๆ จากทางบ้านบ้างแล้ว เพราะด้วยอายุ ๓๗ ปี เขาจะต้องจากเรา และลูกชายวัย ๕ ขวบเศษไปแล้วหรือ สามีของดิฉันก็เฝ้าถามด้วยความสงสัย ดิฉันพยายามบ่ายเบี่ยง แต่เหมือนเขาจับตัว เอามือมาลูบท้อง บอกลูกเอ๋ยพ่อจะมีวาสนาอยู่กับหนูหรือเปล่า

ด้วยความเสียใจ สับสน ว่าวุ่นมารุม น้องเขยของดิฉันก็ได้นำ หนังสือกฎแห่งกรรมของหลวงพ่อจรัญ มาให้ดิฉันอ่าน เป็นเหตุให้ดิฉันต้องนั่งทบทวนว่ากรรมอันใดหนอแต่ในอดีตที่ทำให้เราต้องมาประสบเคราะห์กรรมร้ายแรงสาหัสถึงเพียงนี้ ทำให้ดิฉันระลึกถึงเรื่องราวเมื่อดิฉันไปเที่ยวที่เกาะน้อยริสอร์ทกับเพื่อน ๆ ที่จังหวัดกาญจนบุรี และได้พบกับวิญญาณชายกลางคนผมเกรียนสั้น หน้าตาหม่นหมองแต่ดูดุดันมีขนาดเล็กน้อย สูงประมาณ ๑๗๐ ซม. รูปร่างสันทัด ใส่เสื้อแขนสั้นและกางเกงขาสั้น ทำทางดูทรมโทรม ได้เข้ามาเยาะเย้ยและพยายามเข้ามาที่ร่าง ดิฉันได้พยายามต่อสู้อย่างเต็มที่ จะมีร่องรอยการต่อสู้ปรากฏให้เห็นเมื่อตื่นนอนในตอนเช้า และพอดตกกลางคืนเขาก็มาเข้าฝัน และเล่าเรื่องราวในอดีต ที่ดิฉันและสามี **สังคนรุมทำร้ายเขาจนตาย** ในฝันดิฉันเห็นสามีกับดิฉันและบุตรชายนั่งอยู่ในรถเก๋งสมัยเก่ามากคันหนึ่ง สั่งให้คนกลุ่มหนึ่งไม่ใส่เสื้อ ใส่แต่กางเกงสามส่วนคล้ายกางเกงจีนสีดำ มีผ้าแดงเป็นเข็มขัดรัดเอว ไม่สวมรองเท้า ดูลักษณะแล้วเหมือนพวกทาสหรือนักโทษ เป็นผู้รุมประชาติฆาตกรรมจนเขาตายจมกองเลือด ซึ่งเมื่อตื่นขึ้นมาทำให้ดิฉันมีความหวาดกลัวมาก และคิดไปว่าคงเป็นเพราะเราทำบุญสุนทานไปให้เขากรรมมัง เขาถึงได้ตามมาทางชีวิต

ภายหลังคุณแม่ของดิฉันได้อธิษฐานจิต ขอชีวิตเขาโดยขอวชนกขัมมะปิดวาจาเป็นเวลา ๑ เดือน และดิฉันเองก็ตั้งสัจจะจะกินเจและไม่รับประทานเนื้อสัตว์ใหญ่ตลอดชีวิต เมื่อผลการผ่าตัดวิเคราะห์ออกมา ก็ปรากฏว่าสามีของดิฉันไม่ได้เป็นเนื้อร้าย แต่เป็นโรคที่

สามารถรักษาให้หายได้ ทำให้ฉันและคุณแม่หน้าตาไหลด้วยความดีใจ เมื่อทราบผลแต่ผลกรรมก็ยังทำให้ดิฉันต้องเสียลูกที่อยู่ในท้อง คือดิฉันต้องแท้งลูกของดิฉันไปแทน

หลังจากเกิดเหตุการณ์นี้ทำให้ฉันเริ่มสนใจในคำสอนของหลวงพ่ोजรัญ จากากรที่ได้ อ่านหนังสือกฎแห่งกรรมจำนวนหลายเล่ม เพราะสิ่งลึกลับที่เราไม่สามารถให้คำตอบตัวเองได้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร ได้เริ่มค้นพบจากคำสอนและประสบการณ์จากชีวิตจริงของหลวงพ่อบุณที่บันทึกไว้เพื่อเป็นวิทยาทานแก่พวกเรา ทำให้ดิฉันเริ่มสนใจที่จะปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

จนกระทั่งดิฉันตามคุณแม่ไปปิฉวาจาที่เกาะมหาเมฆคล คืบหนึ่งขณะที่ดิฉันนั่งกรรมฐานตามวิธีการที่หลวงพ่อบุณให้ความรู้ไว้ในหนังสือกฎแห่งกรรม เมื่อดิฉันนั่งกำหนด ฟองหนอ ยุบหนอ ดิฉันเริ่มปวดขมับเหมือนมีใครเอาเหล็กมาบีบทั้งสองข้าง จากนั้นเริ่มปวดจากปลายแขน ขา มุ่งเข้าสู่ลำตัว มันปวดมากทรมานมากเหมือนมีใครมาบีบขมับ ดิฉันตกใจด้วยไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ก็พยายามตั้งสติไว้ เพราะหลวงพ่อบุณสอนไว้ว่า ถ้ามีอาการเช่นนี้ขึ้นมาให้ตั้งสติให้ดี และพยายามสู้กับเวทนา ให้ตายเป็นตาย เพราะถ้าจะตายก็ขอตายด้วยมีสติ ตายด้วยกรรมฐานถือว่าเป็นบุญ แต่ก็ไม่มีใครตาย

เมื่อจิตตั้งมั่นอยู่กับความเจ็บปวด ก็เริ่มรู้สึกร้อนเหมือนมีไฟมาเผาเราทั้งตัว ปวดแสบปวดร้อนไปหมด ทั้ง ๆ ที่อากาศรอบนอกหนาวเย็นจากสายฝน

ในที่สุดเมื่อเหตุการณ์นี้ผ่านไป รุ่งเช้ารู้สึกเจ็บคอเหมือนมีใครเอามือมาบิด พุดออกมา ก็จะเจ็บปวดทรมาน จนกระทั่งในช่วงต่อมาขณะกำลังกรรมฐานอยู่ก็ปรากฏเห็นเป็นนิมิตคล้ายกับที่เรากำลังดูภาพยนตร์อยู่ เห็นเป็นภาพสาวแขกในชุดสีแดงและแขกหนุ่มกำลังทำฟาร์มปศุสัตว์ ได้นำสัตว์มาใช้แรงงานหนักมาก โดยเฉพาะม้าใหญ่ตัวหนึ่งถูกใช้ให้ทำงานหนัก ให้วิ่งอยู่กับที่ตลอด แล้วนำแรงงานของมันไปหมุนวงล้อไม้ ที่คล้ายล้อเกวียนแต่เล็กกว่า เห็นวงล้อเป็นถึงไม้สมัยเก่ามีผลไม้บรรจุอยู่เต็ม รู้แต่ว่าเป็นขบวนการนำผลไม้ไปเก็บหรือเอาไปไหนสักแห่ง ปรากฏภาพว่าพยายามดึงเนินมาให้เราเห็นที่ คอม้าซึ่งเสียดสีกับเชือกตลอดการทำงานจนเป็นแผลบาดลึก มีเลือดไหลซึม ๆ จากบาดแผลทั่วคอ โดยไม่ได้รับการดูแลรักษา จากผลกรรมนี้ ทำให้ดิฉันต้องใช้เวลาในการรักษาตัวเองที่เป็น ๆ หาย ๆ ทรมานอยู่เกือบ ๒ เดือน

หลังจากที่ได้เห็นภาพในอดีต ทำให้ดิฉันเริ่มมีการชดใช้กรรม ความสำนึกผิดแห่งการทำดีทำชั่ว และกฎแห่งกรรมที่ตามมาตอบสนองในชาตินี้ ทำให้เริ่มขยาดการทำชั่ว และหันหาหนทางปฏิบัติตามสายทางคำสอนของพระพุทธองค์

ต่อมาดิฉันและสามีได้ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน โดยปิดกิจการที่ทำอยู่ชั่วคราว โดยสามีของดิฉันไปปฏิบัติ ๓ วัน ส่วนตัวดิฉันปฏิบัติ ๗ วัน

ซึ่งเจ็ดวันแห่งการตั้งใจจริง ทำให้ดิฉันและครอบครัวเห็นผลทันตา คือในระยะที่เข้าฝึกซึ่งตรงกับวันที่ ๑๐-๑๗ มีนาคม ๒๕๓๘ ดิฉันมีอาการเลือดไหลกะปริบกะปรอยจากการที่ต้องแท้งลูกคนที่สอง โดยคุณหมอบอกว่าน่าจะมีเศษรกติดอยู่นิดหน่อย คุณหมอนัดให้ไปหาแต่ดิฉันมาขอทำกรรมฐานเพื่อแก้กรรมก่อน

คืนนั้นหลังจากสวดมนต์ตามปกติ เวลาตีเก้าทำไมทราบแน่ ดิฉันฝันเห็นลูกชายคนที่เพิ่งเสียชีวิตไปจากการแท้ง ดิฉันฝันเห็นเขารูปร่างอ้วนท้วนสมบูรณ์กว่าปกติที่เคยเห็นเขาในความฝันเมื่อตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่ในท้อง เขาเดินเข้ามาหาดิฉันและพาเพื่อน ๆ เป็นเด็กหญิงเด็กชายหลายคน แต่สภาพของแต่ละคนผอมแห้งซูบเซียวเหมือนคนอดอยากแต่งตัวมอมแมม ซึ่งผิดกับเขาที่อ้วนท้วนสมบูรณ์มีของกินอยู่ในมือ และแต่งกายสะอาดสะอ้าน เขาพาเพื่อนมาอวดว่านี่แหละคือคุณแม่และคุณพ่อของเขา และตอนนี้คุณแม่คุณพ่อมานั่งกรรมฐานทำให้เขาได้รับส่วนบุญส่วนกุศลด้วย และขอให้เขาและเพื่อน ๆ นั่งรถไปกับพ่อแม่ ในฝันดิฉันก็อนุญาตเขาไป

หลังจากนั้น ๓ วัน ประจำเดือนได้ทำให้เศษรกที่ติดค้างหลุดออกมาหมด ร่างกายก็กลับคืนสภาพสู่ความปกติ ทำให้ดิฉันคิดไปว่า ลูกเขาคงให้อภัย ถึงทำให้เลือดที่ไหลมาเดือนกว่าหายไป เพราะไม่เช่นนั้นดิฉันคงต้องไปเจ็บตัวกับการขูดมดลูกตามที่คุณหมอนัดไว้

ดิฉันปฏิบัติอย่างหนักจนกระทั่งวันสุดท้ายก่อนลากลับบ้าน ดิฉันก็รู้สึกปวดที่ข้อต่อระหว่างสะโพกกับขาท่อนบนเหมือนโดนหักขาขวา ตลอดการทำกรรมฐานดิฉันต้องทุกข์ทรมานกับการเดินลากขาขวา ตอนแรกคิดว่าอาจเป็นเพราะการนั่งสมาธินานเกินไป แต่มาคิดดูอีกทีก็ไม่ใช่เพราะดิฉันนั่งอยู่ที่บ้านเป็นปกติวันละ ๑ ชั่วโมงอยู่แล้ว

เมื่อดิฉันกลับมาบ้านก็คงปฏิบัติกรรมฐานเป็นปกติจนกระทั่งคืนที่สอง ดิฉันก็เห็นนิมิตไปว่าเห็นผู้ชายลักษณะคล้ายนักโทษหรือทาส ใส่กางเกงสามส่วนคล้ายกางเกงจีน คาดเอวด้วยผ้าแดงไม่ใส่เสื้อ ผู้ชายคนนี้ถูกมัดด้วยโซ่ตรวนอันใหญ่ เดินลากขากระเผลก ๆ เข้ามาหา ตอนนั้นดิฉันตกใจมาก กลัวเขามาทำร้าย และเขาก็ให้เห็นภาพว่าเขามาจากสถานที่ที่ตัวเองเคยไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ที่เกาะน้อยรีสอร์ต จังหวัดกาญจนบุรี ทำให้ดิฉันคาดคะเนได้ว่าคงเป็นวิญญาณที่อาฆาตดิฉันอยู่ ดิฉันจึงแผ่เมตตาให้เขาไป

เรื่องนี้เป็นเรื่องบางส่วนจากประสบการณ์ในชีวิตของดิฉัน ซึ่งบางส่วนดิฉันไม่สามารถนำมาลงได้ เพราะมีเหตุผลสำคัญบางประการ และเรื่องทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น ดิฉันขอให้กุศลผลบุญที่จะได้จากการนำเรื่องนี้พิมพ์ลงเพื่อเผยแพร่เป็นวิทยาทานสอนคนให้รู้ในเรื่องของกฎความจริงที่ไม่มีใครหนีพ้น คือเรื่องของผลกรรมที่ตามสนอง ดิฉัน

ขอให้ท่านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมด ที่ดิฉันได้ล่วงเกินเขาไว้ จงรับบุญกุศลนี้และจง
อโหสิกรรมให้กับครอบครัวดิฉัน และจงอนุโมทนาบุญกุศลนี้ด้วยเทอญ